

Симеонъ Мариновъ

Пролѣтна пѣсенъ

Люшкайте се, ниви златни,
вѣй ги, вѣтре. на вълни,
тука идатъ благодатни,
слънчеви, честити дни.

Пролѣтътъ навредъ лудѣе,
свети роденъ небосводъ,
днесъ ликува, бодро пѣе
нашиятъ честитъ народъ!

Две морета му пригласяятъ,
Охридъ-синъ пѣкъ му шепти,
родни пѣсни се разнасятъ,
родна радостъ вредъ цѣвти.

Пролѣтъ чудна, бий съ крилата,
люшкай буйнитѣ жита,
пѣй навредъ за свободата,
пѣй въ зеленитѣ листа!

Пролѣтнитѣ дни свѣтлѣятъ
вредъ подъ българския сводъ
и, пробуденъ, чуй какъ пѣе
нашиятъ честитъ народъ!